

Daniels bok – nummer to

Hedenskap

Jeff Pippenger

2023-11-23

Jeg har til hensikt å påvise hvordan de «sju tider» i Tredje Mosebok tjueseks er «skjult i full åpenhet» i Daniels bok, samtidig som jeg vil påvise at det ble skjult gjennom de menneskelige redskaper som Gud benyttet da han frembar «steinen» som det snubles over i Daniels bok. Å følge lyset i denne fremstillingen krever «integritet». Den definisjon av integritet som jeg her antyder, kan beskrives som konsekvens i ens handlinger, verdier, metoder og prinsipper. Det ville kreve at vi holder fast ved det som er åpenbart i Guds Ord, selv når det ikke stemmer overens med menneskelige forestillinger som står i strid med Guds Ord.

«Streng integritet bør verdsettes av enhver student. Hvert sinn bør vende seg med ærbødig oppmerksomhet til Guds åpenbarte ord. Lys og nåde vil bli gitt til dem som slik adlyder Gud. De skal skue underfulle ting i Hans lov. Store sannheter, som har ligget upåaktet og usett siden pinsedagen, skal skinne frem fra Guds ord i sin opprinnelige renhet. For dem som i sannhet elsker Gud, vil Den Hellige Ånd åpenbare sannheter som er bleknet fra sinnet, og vil også åpenbare sannheter som er helt nye. De som eter Sønnens kjød og drikker Hans blod, skal fra Daniels og Åpenbaringens bøker hente frem sannhet som er inspirert av Den Hellige Ånd. De vil sette i virksomhet krefter som ikke kan holdes tilbake. Barns lepper skal bli åpnet til å forkynne de mysterier som har vært skjult for menneskenes sinn. Herren har utvalgt det dårlige i denne verden for å gjøre de vise til skamme, og det svake i verden for å gjøre det mektige til skamme.» The Fundamentals of Christian Education, 474.

Et enkelt eksempel både på den menneskelige feil som finnes i Daniels bok, og på uvilligheten til å holde fast ved Guds Ord, kan finnes i det ordet som i Daniel kapittel åtte er oversatt med «daglig». Redelighet ville kreve at dersom Ellen White kommenterte dette ordet, slik hun gjør, så ville vi som syvendedagsadventister, som bekjenner oss til å opprettholde profetiens Ånd, automatisk bruke hennes kommentar til ordet som rettesnor for vår forståelse.

«Deretter så jeg, med hensyn til «det daglige», at ordet «offer» var tilføyd av menneskelig visdom, og ikke hører til teksten; og at Herren gav den rette forståelsen av det til dem som forkynnte budskapet om dommens time. Da enheten bestod, før 1844, var nesten alle forent om den rette forståelsen av «det daglige»; men siden 1844 er andre oppfatninger blitt antatt i forvirringen, og mørke og forvirring har fulgt.» Review and Herald, 1. november 1850.

Vi kunne bruke svært mye tid på disse to setningene, for når de til sist blir tatt inn i boken Early Writings, har de menneskelige redaktørene lagt inn en misvisende definisjon av det som blir sagt, men det er en annen historie. For vårt formål ønsker vi ganske enkelt å påpeke to relevante punkter. Det første punktet er at Søster White sier: «Ordet «offer» ble tilføyd av menneskelig visdom, og hører ikke til i teksten.»

Deretter hørte jeg en hellig tale, og en annen hellig sa til den hellige som talte: Hvor lenge skal synet vare, om det stadige offer og den ødeleggende overtredelse, som overgir både helligdommen og hæren til å trampes ned? Daniel 8:13.

Det foregående verset er spørsmålet som fremkaller svaret i vers fjorten, og dette svaret utgjør adventismens sentrale søyle og grunnvoll. Og i selve spørsmålet som frembringer det store lyset, fremstilt som adventismens sentrale søyle, blir vi gjort oppmerksomme på at menneskelig visdom har begått en feil ved å innføre et tilleggord i oversettelsen av verset.

Det finnes bokstavelig talt hundrevis av tilføyde ord i oversettelsen av 1611 KJV-Bibelen, men det er bare én gang Gud identifiserer noen av disse hundrevis av tilføyde ordene som feilaktige. Og det er tydelig at det var en feil som ble frembrakt av den menneskelige siden av kombinasjonen av menneskelighet og guddommelighet som frembrakte Guds Ord. Enda mer betydningsfullt er det at det ikke ville være behov for noen inspirert kommentar til det tilføyde ordet «sacrifice» dersom det ikke var noe som frembrakte en uriktig forståelse av verset. Det er tydelig at det gjør det, for den inspirerte kommentaren identifiserer ikke bare at ordet ikke skulle være der, men fastslår også at «de som gav domstidens rop», av Herren ble gitt «det rette syn» på «the daily». Integritet krever at vi bruker disse to setningene nøyaktig slik de lyder.

De som forkynte domstidens rop, identifiserte «det daglige» som et symbol som representerer hedenskap eller det hedenske Roma, avhengig av den sammenhengen det forekommer i. Ordet som er oversatt med «daglig», forekommer fem ganger i Daniels bok. Alle de fem forekomstene er som substantiv. Ordet forekommer ett hundre og fire ganger i Guds Ord, og nittini ganger brukes det som et adjektiv; men i Daniels bok alene brukes det som et substantiv. Mennene som oversatte King James Bible, så ordet nittini ganger som et adjektiv, så da de kom til Daniels bok, forsøkte de å gjøre det til et adjektiv for å få det til å stemme med alle de andre gangene det forekom som adjektiv. For å gjøre det la de til ordet «offer». Men Gud sa gjennom Ellen White at «offer» skulle utelates, noe som ville bety at «det daglige» skal forstås som et substantiv.

De som står imot Guds råd om dette ordet innen adventismen, definerer ordet som et symbol på Kristi himmelske helligdomstjeneste, men de som forkynte ropet om dommens time, definerte det med rette som hedenskap. Adventismen i dag bruker et symbol på en satanisk makt for å representere Kristus!

Gjennom feilaktig menneskelig logikk er den sanne forståelsen av ordet som er oversatt med «det daglige», blitt skjult for adventismen. Adventister som bygger sitt profetiske studium på emner som tilfeldig forekommer gjennom årene i deres sabbatsskolekvartalshefter, drikker i makelig likegyldighet den Kool-Aid som serveres gjennom disse kvartalsheftene, og som blir bekreftet av pastorer som selv ikke har den integritet som er nødvendig for å tillate noe innspill fra Søster Whites kommentarer om emnet.

Historien om striden om «det stadige» nådde vendepunktet omkring 1911, da søster White direkte uttalte at de som hadde forkastet pionerens forståelse av «det stadige» som hedenskap, og som lærte at «det stadige» representerte Kristi helligdomstjeneste, hadde mottatt sin forståelse fra «engler som ble utstøtt fra himmelen» (20 MR 17).

Sannheten om «det daglige» er klart identifisert av søster White, og hun lærer at «hellige engler» ledet William Millers sinn, og at «engler utstøtt fra himmelen» leder sinnene til dem som lærer at «det daglige» representerer Kristi himmelske helligdomstjeneste. Sannheten om «det daglige», slik den ble framstilt av dem som forkynnte domstidens rop, ble oppdaget av William Miller.

«Jeg leste videre og kunne ikke finne noe annet tilfelle der det [det daglige] forekom, enn i Daniel. Deretter tok jeg [ved hjelp av en konkordans] de ordene som stod i forbindelse med det: «ta bort»; han skal ta bort det daglige; «fra den tid da det daglige blir tatt bort», osv. Jeg leste videre og tenkte at jeg ikke skulle finne noe lys over teksten; til slutt kom jeg til 2 Thess. ii, 7, 8. «For lovløshetens hemmelighet er alt virksom; bare den som nå holder igjen, vil holde igjen inntil han blir tatt av veien, og da skal den lovløse bli åpenbart», osv. Og da jeg var kommet til den teksten, å, hvor klar og herlig sannheten fremtrådte! Der er det! Det er det daglige! Vel, hva mener nå Paulus med «den som nå holder igjen», eller hindrer? Med «syndens menneske» og «den lovløse» menes pavedømmet. Vel, hva er det som hindrer at pavedømmet blir åpenbart? Jo, det er hedenskapet; vel, da må «det daglige» bety hedenskapet.» Second Advent Manual, 66.

Det som virkelig er alvorlig ved Millers oppdagelse av at «det daglige» representerte hedenskapet, er hvor han fant sannheten. Han fant den i den passasjen i apostelen Paulus' skrifter hvor Paulus ikke bare definerer «det daglige» som hedenskap, men hvor det også er den passasjen som identifiserer at de som ikke tok imot kjærlighet til sannheten, får virksom villfarelse. Å godta «det daglige» som et symbol på Kristi helligdomstjeneste, den definisjonen som kom fra engler som ble drevet ut av himmelen, er symbolet på dem innen adventismen som ikke har den integritet som er nødvendig for rett å dele sannhetens ord, og derfor allerede er bestemt til å motta virksom villfarelse.

Jeg ønsker ikke å avspore det punktet vi søker å identifisere. Dette punktet er at de «sju tider» som blir identifisert i det samme synet hvor «det daglige» er plassert, er blitt skjult av menneskehender, skjønt det fortsatt ligger åpent framme. Dette var ganske enkelt et lettfattelig eksempel på hvordan en menneskelig oversettelsesfeil begått for mange århundrer siden, og som deretter blir manipulert i menneskers sinn av engler som ble utstøtt fra himmelen, i dag blir brukt i denne avgjørende tiden like før den endelige krisen ved verdens ende, til å blinde sinn for sannhet som faktisk ligger åpent framme.

I tidsperioden omkring 1910 var opprøret omkring «det daglige» så vidt i ferd med å ta til; W. W. Prescott og A. G. Daniells sto i spissen for det sataniske arbeidet med å forkaste den grunnleggende forståelsen av «det daglige». Den følgende artikkelen er et brev fra nettopp denne tiden, hvor søster White tar opp den sataniske oppfatningen at «det daglige» i Daniels bok representerer Kristi helligdomstjeneste. På den tiden arbeidet disse to mennene for å gå inn i de gamle pionerbøkene og endre pionerenes forståelse til sin nye sataniske definisjon. Det er mitt håp at vi kan utvise integritet idet vi leser artikkelen.

«På dette stadiet i vår erfaring skal vi ikke la våre sinn bli dratt bort fra det særlige lys som ble gitt [oss] til overveielse ved vår konferanses viktige samling. Og der var bror Daniells, hvis sinn fienden arbeidet på; og ditt sinn og eldste Prescotts sinn ble bearbeidet av de engler som

ble utstøtt fra himmelen. Satans verk var å avlede deres sinn, slik at prikker og streker skulle bli brakt inn som Herren ikke inspirerte dere til å bringe inn. De var ikke vesentlige. Men dette betydde meget for sannhetens sak. Og de tanker deres sinn rommet, dersom dere kunne bli dratt bort til prikker eller streker, er et verk av Satans påfunn. Å rette småting i de bøker som er skrevet, antar dere, ville være å gjøre et stort verk. Men jeg er pålagt: Taushet er veltalenhet.»

«Jeg skal si: Stans deres feilplukkende kritikk. Dersom denne djevelens hensikt bare kunne gjennomføres, da synes det for dere at deres verk ville bli ansett som aller mest vidunderlig i sin utforming. Det var fiendens plan å få alle de angivelig anstøtelige trekk frem, der ikke alle slags sinn var enige.»

«Og hva så? Selve det verk som behager djevelen, ville komme til å skje. Det ville bli gitt en fremstilling til utenforstående av vår tro som nettopp ville passe dem, en fremstilling som ville utvikle karaktertrekk som ville forårsake stor forvirring og oppta de gyldne øyeblikk som burde brukes nidkjært til å føre det store budskap fram for folket. Framstillingene om ethvert emne vi har arbeidet med, kunne ikke alle være samstemmige, og følgen ville bli å forvirre både troendes og vantros sinn. Dette er nettopp det Satan hadde planlagt skulle finne sted—alt som kunne opphøyes til å fremstå som uenighet.»

«Les Esekiel, kapittel 28. Her foreligger nå et stort verk, hvor fremmede ånder kan gjøre seg gjeldende. Men Herren har et verk som skal gjøres for å frelse fortapte sjeler; og de plasser som Satan, i forkledning, kunne fylle og derved bringe forvirring inn i våre rekker, dem vil han fylle til fullkommenhet, og alle disse små uoverensstemmelser vil bli forstørret, fremtredende.»

«Og det ble vist meg helt fra først av at Herren verken hadde gitt eldste Daniells eller Prescott byrden for dette arbeidet. Skulle Satans listige anslag føres inn, skulle dette «daglige» være en så stor sak at det ble ført inn for å forvirre sinnene og hindre arbeidets fremgang i denne viktige tid? Det burde ikke skje, hva det enn måtte være. Dette emnet bør ikke innføres, for den ånd som da ville bli brakt inn, ville være avvisende, og Lucifer våker over enhver bevegelse. Sataniske redskaper ville begynne sitt verk, og forvirring ville bli brakt inn i våre rekker. Du har ikke noe kall til å lete opp meningsforskjeller som ikke er et prøvespørsmål; men din taushet er veltalenhet. Jeg har saken helt tydelig framfor meg. Dersom djevelen kunne innvikle noen av våre egne folk i disse emnene, slik han har til hensikt å gjøre, ville Satans sak seire. Nå er det arbeidet uten opphold som skal tas opp, og ikke noen meningsforskjell uttrykkes.»

«Satan ville tilskynde de menn som har gått ut fra oss, til å forene seg med onde engler og sinke vårt arbeid med uviktige spørsmål, og hvilken fryd det ville være i fiendens leir. Slutt dere sammen, slutt dere sammen. La enhver uenighet bli begravet. Vår gjerning nå er å vie all vår fysiske kraft og all vår hjerne- og nervekraft til å rydde disse uoverensstemmelsene av veien, så alle kan være samstemte. Om Satan med sin store uviede visdom kunne bli tillatt å få det minste feste, [ville han fryde seg].»

«Da jeg nå så hvordan du arbeidet, oppfattet mitt sinn hele situasjonen og følgene dersom du skulle gå videre og gi de partene som har forlatt oss den minste anledning til å bringe forvirring inn i våre rekker. Din mangel på visdom ville være nettopp det Satan ønsker. Din høyrøstede forkynnelse var ikke under Den Hellige Ånds inspirasjon. Jeg ble undervist om å si deg at din

kritiske påpekning av feil i skriftene til menn som har vært ledet av Gud, ikke er inspirert av Gud. Og dersom dette er den visdom som eldste Daniells ville gi folket, så gi ham på ingen måte en offisiell stilling, for han kan ikke resonnerer fra årsak til virkning. Din taushet om dette emnet er din visdom. Alt som ligner feilplukking i publikasjonene til menn som ikke lenger er i live, er ikke det arbeid Gud har gitt noen av dere å gjøre. For dersom disse mennene — eldste Daniells og Prescott — hadde fulgt de anvisningene som ble gitt i arbeidet i byene, ville mange, svært mange, ha blitt overbevist om sannheten og omvendt, dyktige menn som [nå] er i stillinger hvor de aldri vil bli nådd.»

«Hele verden skal betraktes som én stor familie. Og når dere har en slik kilde til kunnskap å øse av, hvorfor har dere latt verden gå fortapt i årevis med de vitnesbyrd som er gitt av vår Herre Jesus Kristus? Sann religion lærer oss å betrakte hver mann og kvinne som en person som vi kan gjøre godt mot.»

Dette har stått på trykk i mange år: «Et balansert sinn», vitnesbyrd til eldste Andrews. Sinnet kan utvikles til å bli en kraft til å vite når en skal tale, og hvilke byrder en skal ta opp og bære, for Kristus er din lærer. Og jeg fryktet storlig for deg [da jeg så deg] opphøye din egen visdom og følge en kurs som ville føre inn meningsforskjeller. Herren kaller på vise menn som kan tie når det [er] visdom for dem å gjøre det. Dersom du vil være et helt menneske, trenger du helliggjørelse ved Jesus Kristus. Nå er det et arbeid som nettopp er begynt, og la visdom komme til syne i hver predikant, i hver president for [en] konferanse. Men her var det et arbeid for deg å ta fatt på for år tilbake, da du var nødvendig for å løfte din røst for nettopp dette arbeidet. Kristus gav hele sitt folk særlige anvisninger om hva de skal gjøre, og de ting de ikke skal gjøre. Og det er bare kort tid igjen for oss til å fullbyrde Herrens rettferdighet. Du kan forstå Herrens vei. Jeg så ditt forsett om å føre tingene frem etter ditt eget opplegg etter at du var innsatt som president. Du hadde tenkt at du ville gjøre vidunderlige ting, noe som ville være et arbeid Gud ikke hadde lagt i dine hender å utføre. Nå er ditt arbeid ikke å undertrykke, men å frigjøre enhver nødvendighet som mulig, dersom Herren har godtatt deg til tjeneste. Men du har meget tidlig gitt bevis på at visdom og helliggjort dømmekraft ikke er blitt åpenbart av deg. Du kom brått frem med saker som ikke ville bli mottatt med mindre Herren skulle gi lys.

«Jeg er blitt undervist om at slike forhastede skritt ikke burde ha vært tatt, slik som å velge deg til konferansens president enda et år. Men Herren forbyr flere slike forhastede handlinger før saken blir lagt fram for Herren i bønn; og ettersom budskapet er kommet til deg om at Herrens verk, slik det hviler på presidenten, er et høyalvorlig ansvar, hadde du ingen moralsk rett til å fare fram slik du gjorde i spørsmålet om «det daglige» og anta at din innflytelse ville avgjøre spørsmålet. Der var eldste Haskell, som har båret de tunge ansvar, og der er eldste Irwin og flere menn jeg kunne nevne, som har de tunge ansvar.»

«Hvor var deres aktelse for de eldre menn? Hvilken myndighet kunne dere utøve uten å ta alle de ansvarlige menn med for å overveie saken? Men la oss nå undersøke saken. Vi må nå på ny overveie om det er Herrens dom, i møte med det arbeid som er blitt forsømt, å vise deres nidkjærhet ved å føre arbeidet videre enda et år. Dersom dere skulle føre arbeidet videre enda et år med den hjelp som skal slutte seg til dere, må det finne sted en forandring i dere og i

eldste Prescott. Og ydmyk deres egne hjerter for Gud. Herren må få se hos dere et uttrykk for en annerledes erfaring, for dersom noen gang menn trengte å bli omvendt på ny på denne tid, så er det eldste Daniells og eldste Prescott.»

«Sju menn bør utvelges, menn med visdom, som ved Guds nådes virkning gir bevis på en omvendelse på ny. For når noen menn er så forblindet at de ikke kan slutte fra årsak til virkning, slik at de setter til side de menn som har båret verkets ansvar og disse konferansepresidentene, [slik at] menn [som] bærer arbeidet i over to år blir tilsidesatt, og en slik overilet følge finner sted at menn forsømmer selve det arbeid som i årevis er holdt fram for dem — arbeidet i byene — og ingen, eller bare meget liten, oppmerksomhet blir gitt de gamle menn for råd, men de forkynner de ting de selv velger å gi folket, så bærer dette sitt eget vitnesbyrd om hvor utrygge disse menn er til å bli betrodd et så stort og vidunderlig verk.»

«Kristus er ikke død. Han vil aldri tillate at Hans verk blir ført videre på denne fremmede måten. La bøkene være i fred. Hvis noen forandring er nødvendig, vil Gud sørge for at det i den forandringen er samsvar, men når et budskap er blitt betrodd til mennesker med det store ansvar som dermed følger, krever [Gud] troskap som virker ved kjærlighet og renser sjelen. Eldstene Daniells og Prescott trenger begge omvendelse på ny. Et fremmed verk har kommet inn, og det er ikke i samsvar med det verk Kristus kom til vår verden for å gjøre; og alle som virkelig er omvendt, vil gjøre Kristi gjerninger.»

«Vi skal alle utføre det arbeid som skal herliggjøre Faderen. Vi er kommet til krisen — enten å bli formet etter Jesu Kristi karakter nettopp i denne forberedelsestid, eller ikke forsøke det. Eldste Daniells, [du skal ikke] føle deg fri til å la din røst lyde høyt slik du har gjort under lignende omstendigheter. Og forstå at en konferansepresident ikke er en hersker. Han arbeider i forbindelse med de vise menn som innehar stillingen som presidenter, og som Gud har godkjent. Han har ikke frihet til å blande seg inn i skrifter i trykte bøker fra penner som Gud har godkjent. De skal ikke lenger ha råderett med mindre de viser mindre av den herskende, dominerende makt. Krisen er kommet, for Gud vil bli vanæret.»

«Hvordan ser Herren på de ubearbeidede byene? Kristus er i himmelen. Nå skal erkjennelsen være: 'Det finnes intet kongelig herredømme. Og nå er denne verdens krise. Nå er Jeg makten til å frelse eller til å ødelegge. Nå er tiden da alles skjebne er i Mine hender. Jeg har gitt Mitt liv for å frelse verden. Og "jeg, når jeg blir opphøyd," den frelsende nåde Jeg skal meddele, skal bevise at alle som vil bli formet etter den guddommelige likhet og vil være ett med Meg, skal arbeide slik Jeg arbeider med Min gjenløsende nådes kraft.' Den som vil, [ham] la ham slutte seg til sine brødre for å utføre det arbeid som er gitt dem å gjøre når de står i ansvarsfulle stillinger under det råd Herren gir, og søke med største alvor å arbeide i fullkommen harmoni med Ham som elsket verden så høyt at Han gav sitt liv som et fullkomment offer for verdens frelse. Jeg taler til våre predikanter, at når de går inn i arbeidet i våre byer, må det være en rolig hellighet som ledsager Ordets tjeneste. Vi kan ikke gjøre det rette inntrykk på folkets sinn dersom vi ... [Nedre tredjedel av denne siden etterlatt blank.]»

«Jeg avskriver fra min dagbok. Sannheten slik den er i Jesus — tal om den, be den, tro hvert ord i dens enkelhet. Hva ville du vinne om feiltrinn ble lagt fram for de menn som har forlatt troen og gitt akt på forførende ånder, menn som for ikke lenge siden var sammen med oss i

troen? Vil du stille deg på djevelens side? Vend din oppmerksomhet mot de uarbeidede feltene. Et verdensomspennende verk ligger foran oss. Jeg fikk framstillinger angående John Kellogg.»

«En meget tiltrekkende person representerte de forestillingene som lå i de tilforlatelige argumentene han fremførte, tanker som var forskjellige fra den ekte bibelske sannhet. Og de som hungret og tørstet etter noe nytt, fremmet ideer [så tilforlatelige] at eldste Prescott var i stor fare. Eldste Daniells sto i stor fare [for] å bli innhyllet i en villfarelse om at dersom disse tankene kunne forkynnes overalt, ville det være som en ny verden. »

«Ja, det ville det, men mens deres sinn således var opptatt, ble det vist meg at bror Daniells og bror Prescott vevde inn i sin erfaring tanker med et åndelig[istisk] preg og dro vårt folk til vakre forestillinger som ville bedra, om mulig, selv de utvalgte. Jeg må med min penn nedtegne [det forhold] at disse brødrene ville se mangler i sine bedragerske ideer som ville bringe sannheten inn i usikkerhet; og [likevel] ville de fremtre som [om de hadde] stor åndelig dømmekraft. Nå skal jeg si dem [at] da dette forhold ble vist meg, da eldste Daniells løftet sin røst som en basun i å fremme sine ideer om «det daglige», ble de etterfølgende resultater framstilt. Vårt folk holdt på å bli forvirret. Jeg så resultatet, og deretter ble det gitt meg advarsler om at dersom eldste Daniells, uten hensyn til utfallet, således lot seg påvirke og lot seg selv tro at han var under Guds inspirasjon, ville skepsis bli sådd overalt i våre rekker, og vi ville befinne oss der Satan ville bære fram sine budskap. Fast vantro og skepsis ville bli sådd i menneskesinn, og underlige avlinger av ondskap ville ta sannhetens plass.—Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript Release, bind 20, 17–22.»

De som frembar ropet om dommens time, ble gitt den rette forståelsen av «det daglige» i Daniels bok. Gjennom de menneskelige hender som oversatte Daniels bok, og deretter ved mennesker som ble ledet av engler som var utstøtt fra himmelen, er den rette forståelsen av «det daglige» blitt skjult, selv om den ligger åpenlyst foran oss. I Daniel, når ordet som er oversatt med «det daglige» forekommer, skal det ikke omfatte det tilføyde menneskelige ordet «offer». I vers tretten i Daniel åtte finner vi ett av de fem tilfellene der dette forekommer i Daniels bok. I selve dette verset blir også «de sju tider» i Tredje Mosebok tjueseks identifisert, men gjennom den samme typen humanistisk manipulasjon er dette blitt skjult i åpent syn.

Vi vil se nærmere på dette faktum i den neste artikkelen.